

državnu djelatnost radi jednog pisma, odnosno jedne rečenice u kojoj se negativno tumače prilike u zemlji. Osuđen je na 14 godina robije u Staroj Gradiški, iz kojeg je pušten 1962., poslije 12 godina, zbog teškog fizičkog stanja i narušenog zdravlja. Umire godinu dana kasnije. Kao pripadnik cecilijanskog pokreta podržavao je ideju osnivanja instituta za crkvenu glazbu koji je službeno osnovan 25. rujna 1963. godine, svega tri tjedna prije njegove smrti. Svoje kućne orgulje poklonio je Institutu čime je pokazao veliki interes i iskazao podršku u promicanju crkvene i liturgijske glazbe.

Svojim glazbenim sadržajem djela Matije pl. Ivšića odišu izvjesnom vokalnom težinom, decentnom i elegantnom orguljaškom pratnjom stavljajući naglasak na karakternost uglazbljenog teksta. Tako su se mogli čuti reprezentni primjeri zvorske glazbe za mješoviti, četveroglasni zbor poput *Ecce sacerdos magnus*, *O Isuse nebesa sjaja*, *Zdravo Majko s Kamenitih vrati*. Od ukupno četiri Ivšićeve

kompozicije za solo glas i orgulje izvedena je kompozicija *Ave Maria*. Veliki dio programa činile su dvoglasne i troglasne skladbe. Posebnom glazbenom i tekstualnom snagom istaknula se skladba *Desnica Gospodnja* za tri ista glasa. Na programu su mogle čuti skladbe *Dođi, Duše Presveti* i *Nebeskih dvora radosti* za zbor jednoglasno; *Uzmite, jedite* za tri ista glasa; *Klanjam ti se, Ovdje je sada, Kraljice neba, Divnoj dakle* i *O da mogu* za dva ista glasa. U glazbeni program koncerta, kojim je moderirao gospodin Branko Uvodić, bilo je utkano izlaganje prof. Lojze Butorca o životu i djelu Matije pl. Ivšića. Cijeli program uzveličali su svojim pjevanjem gosti Mješovitog zbora župe bl. A. Stepinca s voditeljicom profesoricom Jelenom Benković Komba i Vokalni ansambl Marije pomoćnice s Knežije koje vodi profesorica Ksenija Sanjković. Program su svojim pjevanjem obogatili solisti Jelica Bojić, Jelena Kučak, s. Cecilija Pleša, Snežana Živko Bosnar, Nada Carević,

Tanina Ivček, Zdenka Rešetar i Tomica Jakić. Za orguljam je bio profesor Milan Hibšer koji je odmjereno i suvereno pratio izvođače. Koncert je zaključen skladbom *Slavna Majko Spasitelja* koju je zapjevala cijela crkva i jedina je koja se nalazi u liturgijskom dijelu pjesmarice *Pjevajte Gospodu pjesmu novu*.

Jubilej djelovanja župnog zbora »Sv. Matej« i godišnjica smrti Matije pl. Ivšića svojevrsna je anticipacija obilježavanja 50. godišnjice Instituta za crkvenu glazbu »Albe Vidaković«. Ujedno, to je izvrsna najava 100. godišnjice rođenja i 50. godišnjice smrti Albe Vidakovića te 120. obljetnice rođenja Matije pl. Ivšića.

Koncert je svojim sadržajem i namjerom primjer puta otkrivanja glazbeno-crkvene ostavštine, poticaj i nadahnuće svima koji se bave crkvenom glazbom da posegnu za još neotkrivenim i zaboravljenim biserima hrvatske crkvene glazbene baštine.

Jelena Blašković

VEPRIC

Vjera roda moga

Zrno vjere, Gospodine, u srce si posijao, zalio ga rosom Duha, ljubavlju ga ogrijao. (A. Mateljan)

Od stoljeća sedmog vjera roda moga živi i donosi plodove. Oblikovala je njegov život, gradila među ljudima kršćanske odnose, podizala crkve i kapele. Na svakom koraku ju osjećamo i vidimo joj tragove.

Prvo zrno vjere Gospodin je većini mog roda posijao u srce s majčinim mlijekom. Zahvalni smo našim predcima što su to zrno brižljivo njegovali, dopuštali mu da raste i rod donosi i opet se po tisućama i tisućama zrna prenosi tijekom stoljeća na nove naraštaje, sve do naših dana. Posebno smo im zahvalni za mjesta što ih Bogu u čast podigoše, na kojima osjećamo da nam je Bog osobito blizu,

mjesta gdje naša vjera dobije krila u susretu s nadnaravnim. Jedno takvo mjesto je i svetište Majke Božje u Vepricu. Smješteno u prekrasnom krajoliku ispod kamenih gromada Biokova, to marijansko svetište okuplja brojne hodočasnike, koji dolaze da u tišini, praćeni šutnjom borova i stijena, izliju pred likom Nebeske Majke svoje molitve, izvrše zavjet, isplaću tuge, zamole oprost,

zatraže savjet, okrijepe svoje duše, nađu mir. A srce Majke Marije sve te molitve, zahvale i prošnje prima i usmjeruje srcu svoga Božanskog Sina.

Poput Marije, i to je svetište širokoga srca i u sjeni svojih borova pruža dobrodošlicu tisućama hodočasnika koji onamo dolaze javno ispovjediti svoju vjeru, posvjedočiti ju pred drugima, da to svjedočanstvo bude na korist svima, da ih sve osnaži u vjeri.

Godina vjere nam je milosno vrijeme, kada imamo prigodu postati svjesniji dara vjere, moliti za dublju vjeru, jačati ju molitvom, pjesmom, dobrim djelima, izraziti ju svim svojim bićem, svim sposobnostima, a osobito svojim nemoćima. Jer vjera je najjača kad dotičemo granice svoje nemoći i slabosti. Tada je najočitija prava snaga vjere, koja raste u kušnjama i učvršćuje se u sumnjama, kada Gospodin ne štedi izliti rosu svoga Duha na zrno vjere koje u nama želi izrasti u stablo koje donosi plodove Duha.

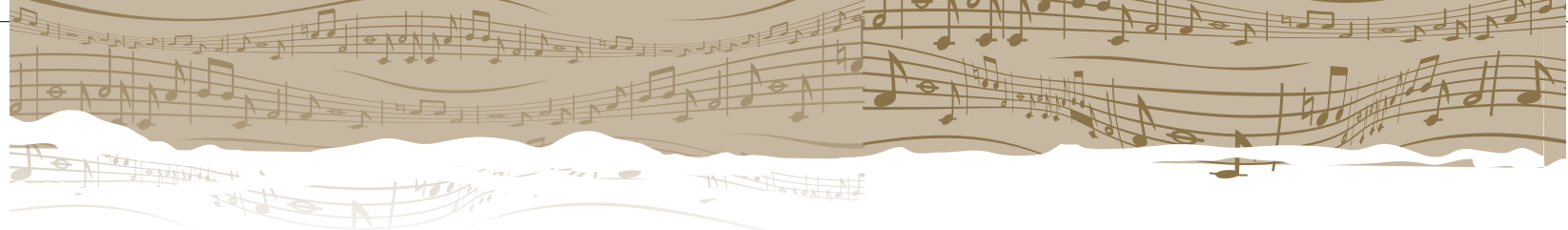
Na početku Godine vjere Gospodin je u našoj crkvenoj sredini svojim Duhom taknuo

srca nekolicine i pokrenuo ih da daju svoj prinos Godini vjere. Netko je svoju vjeru izrazio skladom nota, netko pjesničkom riječi, netko neumornim vježbanjem, netko glasom, netko molitvenom potporom. Kad se sve to posložilo, nastala je zbirka skladbi *Zrno vjere*, maestra Šime Marovića, kapelnika splitske prvostolnice. Nedugo zatim organiziran je seminar *Liturgijsko pjevanje u Godini vjere*, koji je za voditelje crkvenih zborova, orguljaše i animatore liturgijskih slavlja održan 24. studenoga 2012. u Gospinu svetištu u Vepricu. Tako je pod Marijinim okom posijano zrno koje će u obličju pjesme rasti, zrno koje će rasti u zajednicama vjernika okupljenim oko stola Gospodnjega i pjesmom izraziti radost, izreći molitvu i hvalu Gospodinu. Tko dopusti zrnu da raste, tko ga zalijeva i njeguje, tko se otvori rosi Duha Svetoga, taj će u određeno vrijeme donijeti rod.

Slijedili su sati molitve, vježbanja, liturgijskih slavlja. Zrno vjere je izraslo u velebni događaj. I eto nas opet zajedno u Vepricu. Uoči rođendana naše

Majke mnogo je vjernika u ovoj Gospinom svetištu došlo izraziti svoju vjeru. Njihovo je okupljanje počelo u ranim popodnevnim satima. Stizali su autobusima, osobnim automobilima ili su pješačili iz bližih ili daljih dijelova Lijepa Naše. Moli se križni put, izvršavaju zavjeti, pale svijeće, izljevaju tihe molitve pred Gospinim kipom u špilji koja neodoljivo podsjeća na lurdsku.

Kruna hodočašća je euharistijsko slavlje koje je predvodio nadbiskup mons. Marin Barišić. Liturgijsko slavlje obogatili su crkveni zborovi: Strožanac, Kaštel Kambelovac, Žnjan – Split, Trilj, Sućidar – Split, Podstrana, Škrape – Split, Brda – Split, Dugi Rat, Solinski mučenici – Solin, Vrgorac, Kraljica mira – Makarska, Kocunar – Split, Runović, Dugopolje, Sv. Ilija – Metković, Imotski, Kaštel Sućurac, Merťojak – Split, Kaštel Lukšić, Veli Varoš – Split, Proložac – Imotski, Katuni – Kreševo, Metković, Imotska Poljica, Opuzen, Gala – Gljevo, Sv. Marko – Makarska, Lovreć – Opanci, Sv. Frane na obali Split, Ploče, Sestre milosrdnice Split, Cista i Katedralni zbor sv. Dujma u Splitu. Predvođeni Šimom Marovićem i sestrom M. Mirtom Škopljanac Mačina ujediniše svoje glasove u jedan zbor. Odjekuje zanosni i gromki *vjerujem i amen*. S tim velikim zborom pjeva i vjerničko mnoštvo. Zrno vjere zaživjelo je u srcima. Ori se pjesma vjere, pjesma koja na ovo sveto tlo doziva samo nebo. Malo zrno izraslo je u snažno klicanje, u svečani *vjerujem i amen*, koji kao da žele reći da je naša vjera postojana, stamena poput bi-

okovskih stijena koje okružuju svetište. Nove skladbe, kao i one poznatije, pjevaju se jednanim žarom. Sve oko nas uzdiže nam duh i govori nam o novoj pjesmi, koju ćemo u nebu zajedno pjevati cijelu vječnost.

Na kraju euharistijskog slavlja mnoštvo se u veličanstvenoj procesiji s upaljenim svijećama uputilo stazama kroz borovu šumu. Pozdravljamo našu Majku upaljenim svijećama i zanosnom pjesmom:

*Majko roda moga,
k tebi dolazimo,
podno lika tvoga
za vjeru molimo.
Čvrsta neka bude
kao ovaj kamen,
nek' nam srce kliče:
VJERUJEM i AMEN!*

S. Vilma Šurjak

PAZIN

Susret liturgijskih zborova Pazinskoga dekanata

U pazinskoj župnoj crkvi sv. Nikole održan je 17. studenoga 2013. godine susret liturgijskih zborova Pazinskoga dekanata. Misno slavlje je predvodio župnik domaćin, pazinski dekan preč. Mladen Matika. Susret liturgijskih zborova je vodio pročelnik Vijeća za liturgiju i crkvenu glazbu preč. Rudolf Koraca.

Prvi se na smotri predstavio župni zbor iz Starog Pazina, s marijanskom pjesmom *U slavu Majke Božje* te božićnom pjesmom nedavno preminulog istarskog kompozitora Nella

Milottija *Tebi koj silaziš*. Uslijedio je nastup župnog zbora iz Motovuna, s pjesmama *Tebe pojem* i *Sveti Stjepane*. Zbor iz Kašćerge je uveo slušatelje u osjet adventa pjesmom *Zlatnih krila*, a župni zbor iz Berma se je predstavio pjesmama *Aleluja* i *Klanjam ti se smjerno*. Zbor iz Rakotula ove je godine prvi put nastupio na smotri, a kao zborovođa ih je doveo župnik vlč. Josip Peteh. Župni zbor iz Trviža predstavio se maestralnom izvedbom Milottijeve pjesme *Zvijezdo mora*, a tom su prigodom prvi put, kao *homage* obilježavanju Verdijeve godine, izveli njegovu poznatu ariju *Va*

pensiero. Župni zbor iz Kringe je otpjevao *Pjevajte Gospodu* i *Klanjam ti se smjerno*, a pjevači zbora iz Sv. Petra u Šumi su se ove godine predstavili pjesmama *Nek' klikće svijet od radosti* i *Ave Maris Stella*. Posljednji je nastupio župni zbor iz Žminja, s *Alelujom* nepoznatog autora te Franckovom pjesmom *Panis Angelicus*, pri čemu su solističke sekvence otpjevale Snježana Kmet i Tina Galant.

Susret je zaključen zahvalama koje je preč. Koraca uputio svim pjevačima i župniku domaćinu na gostoprimstvu te zajedničkom izvedbom svih sudionika *Budi hvaljeno*.

www.ika.hr

VUKOVAR

Blagoslov i kolaudacija orgulja u Vukovaru

U crkvi sv. apostola Filipa i Jakova je u petak 25. listopada 2013. godine obavljen blagoslov i kolaudacija novih orgulja. Orgulje je blagoslovio fra Ante Perković, danas župnik i gvardijan Franjevačkog samostana u Cerniku, kod Nove Gradiške, a u vohoru rata župnik u župi sv. Josipa radnika u vukovarskoj

gradskoj četvrti Borovo naselje.

»Crkva sv. Filipa i Jakova u Vukovaru je mržnjom razorena, a ljubavlju obnovljena!« – rekao je fra Ante prigodom blagoslova orgulja. Čast da predstavi orgulje, kraljicu svih instrumenata, imao je mladi profesor Višeslav Jaklin, orguljaš u varaždinskoj katedrali. Kroz program je vodio fra Sebastijan Golenić, kolega prof. Jaklina

iz studijskih dana u Grazu. Golenić je bio tamošnji župnik za Hrvate, a Jaklin student. Stanovali su u Franjevačkom samostanu u Grazu.

»U Zapadnoj crkvi orgulje su u liturgijskoj upotrebi već u 9. st., a najstarije orgulje koje se spominju u Hrvatskoj su one u crkvi sv. Marka u Zagrebu, iz 14. st.« – rekao je u uvodnom govoru o. Golenić. Najstarije sačuvane orgulje u Hrvatskoj su